

paa een Gang, men forfalde til Udbetaling, efterhaanden som Arbejdet skrider frem.

Kommunalbestyrelserne faar altsaa Ret til at vedtage at garantere for saadanne Laan uden højere Myndigheds Samtykke. Efter den almindelige Kommunallovgivning er Forholdet jo det, at naar en Kommunalbestyrelse vil paatage sig Garanti for et Laan eller selv optage Laan, skal det vedtages paa to Møder i Kommunalbestyrelsen med mindst 14 Dages Mellemrum, og desuden skal Amdsraadet eller Indenrigsministeriet give sit Samtykke; her kræves dette ikke, der kræves kun, at der i Kommunalbestyrelsen er et Flertal for at yde Garantien.

Laanene bliver givet mod Panteret i vedkommendes Ejendom efter de Behæftelser, der i Forvejen hviler paa Ejendommen. Den nævnte Landboforening udtalte ogsaa i sit Andragende Ønske om, at Laanene maatte kunne afdrages i en længere Aarrække, end Tilfældet var efter den sidste Lov; man androg om, at Afdragstiden kunde udstrækkes til 20 Aar. Det er Ministeriet ikke gaaet med til i Lovforslaget; man har fastsat den almindelige Afdragstid til 10 Aar som efter den forrige Lov, og kun ved særlige Arbejder, f. Eks. Dræningsarbejder, har man ment at kunne gaa med til en længere Afdragstid, nemlig 15 Aar.

Naar Arbejdet er fuldført, skal Laantageren forelægge Kommunalbestyrelsen et Regnskab over Udgifterne, og det skal paases, at disse er i Overensstemmelse med det Laan, der er ydet Garanti for; de originale Kvitteringer skal følge med som Bilag.

For ikke at paaføre Laantageren større Udgifter end strengt nødvendigt har man endvidere i Lovforslagets § 3 bestemt, at de omhandlede Laanedokumenter og Kommunernes Garantierklæringer kan udstedes paa ustemplet Papir, og Tinglæsning og Udslettelse kan ske uden Gebyr, og endelig bestemmes det i Lovforslagets § 4, at Statskassen skal godtgøre Kommunerne Halvdelen af de Tab, der maatte fremkomme ved Garantiforpligtelser for Laan ifølge nærværende Lovs § 1. Hidtil er der vist ikke paaført Kommunerne Tab, i hvert Fald ikke i nogen Udstrækning af Betydning, saa der er ingen Grund til at antage, at denne Forpligtelse vil faa nogen som helst økonomisk Betydning for Statskassen.

Som jeg begyndte med at sige, dette Lovforslag tilsigter at afhjælpe Arbejdsløsheden, der er fuldt saa stor nu eller omtrent saa stor nu, som da den forrige Lov blev

vedtaget, i 1921; denne Lov er jo Tingets Medlemmer bekendt, saa jeg finder ingen Anledning til at komme særlig dybt ind paa Betragtninger i Anledning af det foreliggende Lovforslag, men skal tillade mig at anbefale det til en hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Nørskov: Det ærede Medlem Hr. Jørgensen udtalte, at dette Lovforslag havde til Hovedformaal at afhjælpe Arbejdsløsheden. Dette er rigtigt, og vi kan derfor ogsaa fra vor Side give det vor Tilslutning; men det har jo tillige et andet Formaal, nemlig at fremme Jordens Kultur herhjemme, og det er ogsaa en Opgave, som vi hilser med Glæde. Endvidere fortsætter Lovforslaget det Arbejde, som blev paabegyndt under Venstres Regering for, at fremme Grundforbedringsarbejder. Jeg maa her minde om, at i 1921 blev der fremsat et Forslag herom af daværende Landbrugsminister Madsen-Mygdal, og Forslaget blev gennemført i dette høje Ting. Ganske vist er Grundforbedringsarbejder ikke noget nyt herhjemme, idet Det danske Hedeselskab i mange Aar har virket paa dette Omraade, og et Selskab som „Hedebruget“ har ogsaa gjort et stort og godt Arbejde, men skønt der er udrettet en Del, er der alligevel meget tilbage. Jeg maa minde om, at der endnu er store Arealer ude omkring, der trænger til Afvanding; der er ogsaa store Arealer, der trænger til Mergling, Mergling er ubetinget en Nødvendighed for, at der kan drives rentabelt Landbrug i mange af vort Lands magre og fattige Egne, og i mange Egne er det ogsaa nødvendigt at tage Plantningsarbejdet op i langt større Udstrækning end hidtil.

Grundforbedringsarbejder er altsaa, om jeg saa maa sige, et paakrævet Arbejde, og Betingelsen for, at der faas et nogenlunde godt Udbytte af en Landbrugsbedrift, er, at Grundforbedringsarbejdet er godt gennemført. Selvfølgelig maa alle danske Landmænd være i højeste Grad interesserede heri, men i Øjeblikket er det ikke let at skaffe Penge til disse Grundforbedringsarbejder. Vi ved, at det er vanskeligt at laane og vanskeligt at stille Kaution for disse Laan. Derfor er vi ogsaa glade ved, at et saadant Forslag fremkommer, hvorefter der gives Kommunerne Ret til at garantere for Beløb, som den enkelte Landbruger ønsker at laane til Igangsættelse af Grundforbedringsarbejder.